



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv**

**More, Henry**

**Avdomari, 1660**

Parentem in viam vocat, n. 23.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38320**

tionem esse plurimorum, domesticum nulli. Sumus omnes fatior peregrinans, ac non vagi: Vitam habemus, non viam, incertam; Cain maledicto factus est vagus & profugus in terra; quantum scelus displicet, displiceat & vita. Inconstantia aegritudo quaedam est mentis, in noua semper se versans loca, diu sanctam cogitationem nullam inuenit in qua conualescat. Varietas conuersationis Mater est otij & instabilitatis, aptior ad inficiendam quam perficiendam naturam quantumuis bonam. Quis magis a sole liuidus quam qui semper est in itinere? Palescunt fortassis oculi mutatione obiectorum; sed a vento & puluere patiuntur grauius. Virtutem non frequenter inuenies in via regia; rara est Societas a qua discedas innocentior. Experientia cara est, si emitur securitate bene agendi: Melior est morum alienorum inscius, quam Domi peregrinus, Difficile est vnam tabulam ad tam varia exemplaria perfecte fingere: Diuersitas parit confusionem, non perficit artem; difficulter recte vel vnam imiramur. Scripsi alicui excellenti tuas insere cogitationes; sige humorem ab radice frugifera; mutatione succi non maturant, sed accescunt fructus. Nulli est amicus qui omnibus est familiaris. Tuus nunquam eris, si sis semper cum omnibus. Inter multos hospites paucos habebis beneuolos: In tam varia ne transfer mentem; da veniam ut in vno aliquo solo radices agat. Herbae frequenter transpositae arefcunt sapius, quam floreat. Ille appetitus cacochymicus cenferur, qui cum omnia gustauerit in nullo sibi placeat; qui te cuius applicat cum lectetur neminem, leuis est corde. Reuoca igitur lenius; collige vagantem mentem; noua agita consilia; decerne te dignum quidpiam quod in futurum teneas: Esto alicubi domi, vbi quae facienda erunt ordines; tum prodi ad aliena, tanquam hospes domum respectans. Imitare apes quae volatu floribus inhiant, ex quibus cum mella collegerint, redeunt confestim ad aluaria domesticis laboribus exercenda, in quibus initium est a prouidentia, finis emolumentum. Ut ingenio tuo sociali modum ponas opto, non ut volucri impono carcerem, aut ut noctuae sempiternas indico tenebras. Est modus inter mutam solitudinem, aut silentem obscuritatem, & continuam variorum locorum commutationem: sunt haec utraque aequae damnanda; medium inter utraque optimum; cum scilicet ex causa conuertamur, & stas nos horis colligimus. Ipsarum naturam rerum ob oculos pone; in anni tempestatibus, in dierum noctiumque vicissitudine leges huius ordinis quotidianas probationes. Alia nostempora foras euocant, alia inuitant ad recessum: disce cum domies, quo te modo inter homines geras, & tuam ipse mentem doce in secreto fouere cogitationes, quae in omnium virtutum exercitatione tibi sint praeter omnibus delicijs iucundae, quod & diuturnam & sanctam (quod ex animo opto) vitam viuas. Vale.

XXIII. Inter primas curas habuit eum gignere Christo parentem, qui ipsum in huius mundi lucem genuerat. Is enim cum esset opulentus, & uxorem duxisset ex Aula (Elizabethae Reginae in Latina lingua olim magistram) quanquam cum Catholicis sentiret, lacris Catholicorum abstinebat, seruiens

Aa 3

tempore,

1599.  
Eiusdem 7  
literae de vi  
tando vago  
viuendi ge-  
nere. inter  
familiares.

1599.  
Eiusdem 7  
literae de vi  
tando vago  
viuendi ge-  
nere. inter  
familiares.

1599.  
Eiusdem 7  
literae de vi  
tando vago  
viuendi ge-  
nere. inter  
familiares.

1599.  
Eiusdem 7  
literae de vi  
tando vago  
viuendi ge-  
nere. inter  
familiares.

1599.  
Eiusdem 7  
literae de vi  
tando vago  
viuendi ge-  
nere. inter  
familiares.

Parentem  
in viam re-  
uocat.



- 1595.** Extat im-  
p. epla. tempore, & legum præsidio (quæ conformes in precibus cum Hæreticis im-  
munes volunt esse à molestia) opes tuebatur & gratiam: scripsit ad eum *South-*  
*wellus* benè longam Epistolam, veniam à limine orans, quod minor ætate  
maiorcm prælumeret docere, & cunas videretur capiti genitoris imponere: At  
rationum sententiarumque tanto eam artificio ornauit, vt non eloquentiæ  
modò laudem inter primas consecuta sit, sed & effectum assecuta optatum,  
quemadmodum sibi & parenti alijs literis adgratulatur, Deo gratias agens quod  
cum sibi quasi futuri lucri pignus initio dedisset, quem in vltimorū conatum  
præmium accepisse fuisset gratissimum. Communem vero nobilissimorum  
ingeniorum egritudinem prospectans, quæ si quid vacui nacta sunt temporis,  
id omne impuris vel certè inanibus libris euoluendis aut conscribendis infu-  
munt, huic malo vt remedium pro suo virili suggereret, & pietatem legenti-  
bus cum delectatione propinaret, ab Apostolico munere alienum non esse ex-  
istimauit pijs tractatibus componendis solitudinem suam dedicare, vulgari  
idiomate modò metro, modò soluta oratione, dictionis elegantiam & ingenij  
fiores sectatus. Quo in genere *Petri* post lapsū gemitus, & *Magdalene* pro mor-  
tuo dilecto lachrymæ, & odæ quàm plurimæ lucem cum plausu aspexere, præ-  
ter consolatoriam, quam dixi, Epistolam, & eam quam ad parentem dederat,  
aliaque opuscula, quæ hodieque cum voluptate teruntur. Siue igitur lateret do-  
mi, siue prodiret in publicum, neque solitudo erat tædio, neque societas dam-  
no. Id ei inter cætera contulit temporis recta æstimatio, ordinataque di-  
stributio: Nam vt in reliquis frugi, huius erat parcissimus. Cogitabat enim  
eum qui plurimum in hac vita ageret, perdere magnam partem vitæ, quid  
qui agendo nihil? Quid qui malè agendo hanc omnem transcurrit? Præ-  
senti igitur vtendum tempore, cum semel tantum, & vno solo momen-  
to præsens sit, eoque frui nunquam, vti semper liceat. Etenim omni tem-  
pore vti datur, præterito memoriâ, futuro prouidentiâ, præsenti vtili nego-  
tiatione. In quem sensum dixisse interpretabatur Christum Dominum. *Tem-*  
*pus vestrum semper est paratum.* Magnam verò arbitrabatur esse stultitiam  
cum obnoxios nos agnoscamus homini de creditis quæ nostra culpa deperdita  
quoquo modo possunt reparari; tempus inter debita Deo non censere,  
quod deperditum neque gratissimum potest restituere, neque opulentissimus  
compenlare.
- Io. 7. 6.** Animat se  
& alios ad  
aspera. XXI V. Itaque orando, studendo, scribendo ea digerebat, quæ in proxi-  
mum vt occasio se offerret effunderet, vel quæ in se tanquam suscepti in calum  
itineris sumptum reconderet; & præcipuo studio fouebat à teneris acceptum  
pro Christo patiendi desiderium; Quod & quotidiana Catholicorum Sacer-  
dotumque vexationes accendebant, & frequentia pericula spem faciebant posse  
tandem in opus exire quod optabat. Etenim erant tempora in quibus malitia  
vires omnes suas intendeat ad perniciem, & quidquid vel potentiâ vel arte po-  
terat, id omne & subdole machinabatur, & furore percita exequabatur. Existi-  
mauit igitur & ipse omnibus animi viribus contendendum esse ad palmam  
quæ